

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 5 § i lagen om Sjöfartsverket och lagen om oljeskyddsfonden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om Sjöfartsverket ändras så, att verkets indelning i centralförvaltning och regionalförvaltning slopas. Kunnandet och utvecklingen av funktionerna i de olika regionerna skall dock säkerställas. Omnämningarna av central- och regionalförvaltning samt sjöfartsdistrikt slopas i lagen.

De uppgifter som åligger sjöfartsdistrikten enligt förvaltningslagstiftningen och speciallagstiftningen om Sjöfartsverket sköts i fortsättningen vid regionala verksamhetsställen om vilka bestäms närmare i Sjöfartsverkets arbetsordning. I organisatoriskt hänseende hör de regionala verksamhetsställen till den

av Sjöfartsverkets resultatenheter som ansvarar för detta slag av uppgifter.

Syftet med propositionen är att göra Sjöfartsverkets förvaltning klarare och att förenhetliga verkets förfaranden. Ett annat syfte är att i enlighet med regeringsprogrammet förbättra tillgängligheten, kvaliteten och produktiviteten och höja effektiviteten när det gäller den offentliga förvaltningen och servicen.

Lagen om oljeskyddsfonden föreslås bli ändrad till den del den innehåller hänvisningar till sjöfartsdistrikten.

Lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2006.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1. Nuläge	3
1.1. Lagstiftning och praxis.....	3
1.2. Bedömning av nuläget	3
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	4
2.1. Målsättning.....	4
2.2. De viktigaste förslagen.....	5
3. Propositionens konsekvenser	6
3.1. Ekonomiska konsekvenser	6
3.2. Konsekvenser för personalen.....	6
3.3. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	6
3.4. Samhälleliga konsekvenser	6
4. Beredningen av propositionen	7
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	7
Placeringsutredning.....	7
Beredning av organisationsreformen	8
4.2. Remissyttranden och hur de har beaktats.....	8
DETALJMOTIVERING.....	8
1. Lagförslag.....	8
1.1. Lag om Sjöfartsverket	8
1.2. Lagen om oljeskyddsfonden.....	9
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	9
3. Ikraftträdande.....	9
LAGFÖRSLAGEN.....	10
om ändring av lagen om Sjöfartsverket.....	10
om ändring av 5 § i lagen om oljeskyddsfonden	11
PARALLELLTEXTER.....	12
om ändring av lagen om Sjöfartsverket.....	12
om ändring av 5 § i lagen om oljeskyddsfonden	14

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Sjöfartsverkets organisation och uppgifter regleras i lagen om Sjöfartsverket av den 21 november 2003 (939/2003) och i statsrådets förordning om Sjöfartsverket av den 27 november 2003 (981/2003), vilka trädde i kraft den 1 januari 2004. Sjöfartsverkets organisation är indelad i en centralförvaltning och en regionalförvaltning bestående av sjöfartsdistrikt. Sjöfartsdistrikten är fyra: Finska vikens, Skärgårdshavets, Bottniska vikens och Insjöfinlands sjöfartsdistrikt. Sjöfartsdistriktens gränser fastställs i statsrådets förordning om Sjöfartsverket. Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion. Generaldirektören är chef för Sjöfartsverket. Om Sjöfartsverkets övriga organisation bestäms i arbetsordningen.

Sjöfartsverkets distriktsindelning tillkom 1990 då väg- och vattenbyggnadsverkets vattenvägssektor slogs samman med sjöfartsverket, dåvarande sjöfartsväsendet. Enligt lagen om sjöfartsverket (13/1990) hör sjöfartsstyrelsen och en distriktsförvaltning som består av sjöfartsdistrikt till verket. Distriktsförvaltningen omfattade de före detta lotsfördelningarna, sjöfartsdistrikten samt väg- och vattenbyggnadsverkets vattenvägssektor. Hela verkets personal kom då att uppgå till över 2 500 personer, varav sjöfartsdistriktens andel utgjordes av ca 1 400 personer.

Lagen om sjöfartsverket ändrades genom den lag (1248/1997) som trädde i kraft vid ingången av 1998 såtillvida, att benämningen sjöfartsstyrelsen ersattes med benämningen sjöfartsverkets centralförvaltning. Enligt lagen består sjöfartsverkets organisation av en centralförvaltning och en regionalförvaltning som består av sjöfartsdistrikt. För skötseln av de myndighetsuppgifter som avser fartygssäkerheten inrättades vid sjöfartsverkets centralförvaltning en separat enhet som kunde ha regionala verksamhetsställen.

Vid den organisationsreform som trädde i

kraft vid ingången av 2004 överfördes rederifunktionerna och lotsningen från sjöfartsverket till nybildade statliga affärsverk. Till det nya Rederiverket överfördes isbrytningen och kombiisbrytarnas kommersiella verksamhet, opererandet av tunga farledsfartyg, underhållet av vissa sjömättnings- och forskningsfartyg samt förbindelsefartygstrafiken som en separat resultatenheter. Lotsningen överfördes till det nya Lotsverket.

Enligt den gällande lagstiftningen om Sjöfartsverkets förvaltning är verket den myndighet som ansvarar för farledshållningen, sjökartläggningen, säkerheten inom sjötrafiken och fartygssäkerheten, assistansen av vintersjöfarten, styrningen av sjötrafiken och lotsningen, förbindelsetrafiktjänsterna samt stödtjänsterna och informationsservicen inom sjöfarten.

Sjöfartsverkets centralförvaltning har till uppgift att leda, utveckla och styra Sjöfartsverkets verksamhet samt svara för verkets enhetlighet. Sjöfartsdistrikten skall inom sina verksamhetsområden sköta myndighetsuppgifter som hänför sig till lotsning och ärenden i anslutning till fartygstrafikservicen, farleder, kanaler och förbindelsefartygstrafiken och andra ärenden i anslutning till fartygsservice.

I speciallagstiftningen har sjöfartsdistrikten fått flera uppgifter i anslutning till skötseln av vattentrafiken. Därutöver nämns sjöfartsdistrikten i vissa författningar i anslutning till statsförvaltningen i allmänhet samt i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004).

1.2. Bedömning av nuläget

Enligt den gällande lagstiftningen svarar sjöfartsdistrikten självständigt för sina uppgifter i enlighet med de resultatmål som uppställts för dem och Sjöfartsverkets riktlinjer och principer för verksamheten.

Inom ramen för den pågående omstruktureringen av Sjöfartsverket har den produktiva verksamheten skilts från myndighets- och beställaruppgifterna. Mer än hälften av ver-

kets personal övergick och en betydande del av verkets produktiva verksamhet överfördes till de affärsverk som inledde sin verksamhet vid ingången av 2004. Därvid övergick sjöfartsdistriktens lotsnings- och fartygspersonal i de nygrundade affärsverkens tjänst. Vid ingången av 2005 har resten av den personal som producerar tjänster övergått till tjänsteproduktion inom någondera av de i internt hänseende separerade funktionerna för farledshållning och sjökartläggning.

I och med omstruktureringen har de största personalgrupperna, såsom lotsar, farledsbyggnadspersonal och personalen på farledsfartygen samt farledsskötarna fallit bort från den regionalförvaltning som sjöfartsdistriktet utgör. Det totala antalet anställda på Sjöfartsverket har från 1990 till 2005 minskat från ca 2 500 personer till ca 800 personer. Under motsvarande tid har personalen vid sjöfartsdistriktet minskat från ca 1 400 personer till ca 170 personer.

Av de anställda vid Sjöfartsverket arbetar för närvarande knappt 300 i huvudstadsregionen, medan de anställda på andra orter, vid sjöfartsdistriktet och regionala verksamhetsställen, uppgår till knappt 500. De som arbetar utanför huvudstadsregionen hör i förvaltningshänseende till internproduktionen (ca 320 personer), sjösäkerheten (26 personer), någon av enheterna för stödtjänster (17 personer) eller sjöfartsdistriktet (ca 125 personer). Största delen av personalen vid Finska vikens sjöfartsdistrikt är förlagd till huvudstadsregionen (45 personer).

Verksamheten inom de administrativa stödtjänsterna är decentraliserad inom landet och vissa av uppgifterna har överförts på den servicecentral för stödtjänster som verkar i anslutning till Statskontoret. En bakomliggande orsak till utvecklandet av stödtjänsterna är den effektivisering av verksamheten som har eftersträvat genom projekten för utveckling av statsförvaltningens stödtjänster (Kieku, Time, ValtIt).

Sjöfartsverkets nuvarande organisationsstruktur är inte den bästa med tanke på uppgiften som beställare och myndighet, och den stöder inte heller verkets strategiska mål. Den nuvarande organisationsstrukturen stöder inte målet med ett enhetligt Sjöfartsverk, funktionell effektivitet och regional specialisering.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1. Målsättning

Syftet med propositionen är att förenkla Sjöfartsverkets nuvarande organisationsstruktur genom att slopa indelningen i centralförvaltning och regionalförvaltning. Avsikten med detta är att göra förvaltningen klarare och förenhetliga verksamhetssätten. Ett annat syfte är att i enlighet med regeringsprogrammet förbättra tillgängligheten, kvaliteten och produktiviteten och höja effektiviteten när det gäller den offentliga förvaltningen och servicen. Ett viktigt medel för att uppnå dessa syften är att utveckla organisationens struktur och verksamhetsmetoder och effektivera användningen av ny teknik.

Grunderna för Sjöfartsverkets organisation har ändrats helt till följd av förändringen med avseende på uppgiften som beställare och producent och ombildningen till affärsverk. Med beaktande av Sjöfartsverkets minskade personal är det inte ändamålsenligt att fortsätta att sköta beställar- och myndighetsuppgifterna utgående från en organisationsstruktur som är planerad för en produktionsinriktad personal som har uppgått till över 2 500 personer. Vid Bottniska vikens sjöfartsdistrikt finns t.ex. numera endast 20 personer, varav en tredjedel är administrativ personal. I de övriga sjöfartsdistriktet är situationen den motsvarande, och den genomsnittliga personalen uppgår till ca 40 personer. Det är inte motiverat med en självständig distriktsorganisation med så liten personal.

Syftet med propositionen är också att förenhetliga verksamhetssätten och skötseln av uppgifter vid Sjöfartsverket. De uppgifter som i lagstiftningen föreskrivits för verket skall skötas på ett enhetligt sätt, oberoende av var de produceras. Verkets olika enheter skall sträva efter ett friktionsfritt samarbete. Den nuvarande organisationsstrukturen, där det självständiga sektorsansvaret och det regionala ansvaret löper parallellt, har lett till att centralförvaltningen och de olika sjöfartsdistriktet bedriver verksamheten på olika sätt, vilket fått till följd att också samarbetet dem emellan har försvårats. Enhetligheten och samarbetet inom Sjöfartsverket uppnås bäst när uppgifterna sköts som ett lagarbete

inom en resultatenhet som är underställd en ansvarig chef.

Syftet med den föreslagna organisationsändringen är att säkerställa att kunskaper inom det regionala beslutsfattandet bevaras och bibehålla en effektiv verksamhet vid Sjöfartsverket. Verkets investeringar i farleder och byggnader har liksom antalet anställda minskat märkbart, vilket beror på att det inom ramen för den nuvarande organisationsstrukturen är synnerligen svårt att upprätthålla den kritiska kompetensen och hålla arbetsinsatserna på samma nivå som förut. Något större farledsprojekt kommer t.ex. inte att genomföras på flera år inom en del av regionerna. Upprätthållandet av expertkunskaper kräver dock att detta slag av uppgifter sköts regelbundet. Genom den nya organisationsstrukturen strävar man efter att främja bevarandet av expertkunskaper och effektiva användningen av befintliga resurser.

2.2. De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att lagen om Sjöfartsverket ändras så, att verkets uppdelning i centralförvaltning och regionalförvaltning slopas. Omnämningarna av central- och regionalförvaltning samt sjöfartsdistrikt slopas i lagen.

När den föreslagna organisationsändringen genomförs kommer Sjöfartsverkets organisation att bestå av resultatenheter som fastställs i arbetsordningen och av övriga enheter som sköter särskilda uppgifter. Resultatenheterna kommer att sköta de olika funktionerna och den interna produktionen. Funktionerna är för närvarande Farledshållningen, Sjökartläggningen, Vintersjöfarten, Sjötrafikledningen och Sjösäkerheten. Funktionerna har fastställts i arbetsordningen år 2003. De har definierats utgående från de serviceenheter som erbjuds verkets kunder. Den interna produktionen består av produktionsuppgifterna inom farledshållningen och sjökartläggningen. Internproduktionen har i internt hänseende separats från myndighets- och beställaruppgifterna från ingången av år 2005. Alternativen för och verkningarna av en eventuell separering av den interna produktionen också i externt hänseende utreds i

samarbete med kommunikationsministeriet före år 2007. Enheter som sköter särskilda uppgifter skall i enlighet med uppgifternas karaktär vara antingen fristående enheter, enheter för stödtjänster eller enheter som hör till generaldirektörens stab.

Skötseln av de uppgifter som i den nuvarande lagstiftningen har anförtratts sjöfartsdistrikten kommer i huvudsak att fortsätta vid de regionala verksamhetsställena. I organisatoriskt hänseende hör dessa verksamhetsställen till den av Sjöfartsverkets resultatenheter som ansvarar för uppgifterna i fråga. Sjöfartsdistriktens nuvarande personal kommer till största delen att placeras inom funktionerna Sjötrafikledningen och Farledshållningen samt vid de regionala verksamhetsställena vid serviceenheterna för stödtjänster.

Med tanke på funktionen Sjötrafikledning grundas två trafikledningsenheter, en för Finska viken och en för Västra Finland, till vilka bl.a. de nuvarande centralerna för ledning och övervakning av fartygstrafiken (VTS-centralerna) skall höra i administrativt hänseende. Ändringen har ingen inverkan på det nuvarande antalet VTS-centraler och deras placering. För funktionen Farledshållning grundas fyra regionala enheter för farledshållning. De regionala enheterna bildas i enlighet med den nuvarande indelningen i sjöfartsdistrikt. Decentraliseringen av stödtjänster fortsätter genom inrättandet av ett team för utveckling av expertkunskaper och ett faktureringssteam.

Den föreslagna omorganisationen förutsätter ändringar också i annan lagstiftning. Lagen om oljeskyddsfonden föreslås bli ändrad till den del den innehåller hänvisningar till sjöfartsdistriktet. Bestämmelserna om sjöfartsdistrikt föreslås bli upphävda i förordningen om statens tjänstekollektivavtal (1203/1987) och i statsrådets förordning om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 2003-2012 (1174/2002). Sjöfartsdistriktet och Sjöfartsverkets centralförvaltning nämns också i förordningarna om vattentrafik och i föreskrifter som utfärdats av Sjöfartsverket. En allmän bestämmelse om ändring av dessa föreslås bli intagen i ikraftträdandebestämmelsen i förslaget till lag om Sjöfartsverket.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

Genom omorganisationen möjliggörs genomförandet av en långsiktig personalplanering inom Sjöfartsverket och en balansering av verkets ekonomi. Den nuvarande organisationsstrukturen medger inte någon personalplanering, utan verket skulle i stället behöva tilläggsresurser för att klara av nuvarande uppgifter.

På kort sikt ger organisationsförändringen inte upphov till några direkta ekonomiska inbesparingar, eftersom den personal som frigörs genom förändringen placeras inom Sjöfartsverket men i andra uppgifter. Den nya organisationen möjliggör dock på lång sikt en effektivisering av verksamheten, genomförandet av personalplanen och en produktivitetsoökning tack vare en effektivare resursanvändning och bortfallet av överlappande funktioner.

3.2. Konsekvenser för personalen

Sjöfartsverkets nuvarande personal placeras vid enheterna i den nya organisationen i huvudsak utgående från sina nuvarande uppgifter. Till följd av omorganiseringen ändras uppgifterna för ett tjugotal personer, närmast inom sjöfartsdistriktens lednings-, stabs- och stödtjänstuppgifter. Med dessa personer förs omplaceringsdiskussioner och de omplaceras i nya uppgifter som så nära som möjligt motsvarar deras utbildning och kompetens. Uppgifterna kommer att finnas kvar i de nuvarande regionerna och ingen kommer att bli flyttad.

Målet i samband med organisationsreformen är att trygga fortbeståndet av personalens anställningsförhållanden hos staten med beaktande av bestämmelserna i statstjänstemannalagen samt de personalpolitiska principer som statsrådet har fastställt. Omorganiseringen gör det möjligt att genomföra en långsiktig personalplanering inom Sjöfartsverket. Enligt personalplanen skall de flesta som nyanställs inom verket ha uppgifter utanför huvudstadsregionen.

3.3. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Den föreslagna omorganisationen kommer inte att ha någon inverkan på Sjöfartsverkets uppgifter och inte heller på tillgången på service från kundernas synpunkt sett. Skötseln av de uppgifter som nu åligger sjöfartsdistrikten fortsätter vid de regionala verksamhetsställen som i organisatoriskt hänseende hör till den av Sjöfartsverkets resultatenheter som ansvarar för ifrågavarande uppgifter. Den kundservice som för närvarande sköts av sjöfartsdistrikten skall skötas av de regionala verksamhetsställena. Förändringen kommer därmed inte inverka på den nuvarande kundservicen och inte heller på det nuvarande antalet verksamhetsställen.

Organisationsförändringen kommer inte heller att ha någon märkbar inverkan på övrig myndighetsverksamhet eller på samarbetet mellan myndigheterna. Då det gäller vissa samarbetsgrupper där Sjöfartsverket för närvarande representeras av chefen för sjöfartsdistriktet kommer verket i fortsättningen, beroende på samarbetets natur, att representeras av en företrädare för antingen det regionala verksamhetsstället eller en annan funktion. De regionala verksamhetsställena påförs riksomfattande ansvar i takt med att specialiseringen framskrider. En av de regionala farledsenheterna kan t.ex. specialisera sig på beställaruppgifterna inom farledsunderhållet och en annan på beställaruppgifterna i fråga om större farledsprojekt.

Förändringen kommer inte att ha någon inverkan på funktionerna vid det nuvarande verksamhetsstället på Åland.

3.4. Samhälleliga konsekvenser

Bland de viktigaste målen för Sjöfartsverkets verksamhet ingår att sjötrafiken löper smidigt och på ett lönsamt sätt samt att sjöfarten är trygg och att havsmiljön bevaras. Genom den nya organisationen främjas uppnåendet av dessa mål och stärks Sjöfartsverkets enhetlighet.

Genom organisationsförändringen förbättras produktionen av tjänster som håller jämn kvalitet, oberoende av var tjänsterna produceras.

Revideringen av Sjöfartsverkets organisa-

tionsstruktur stöder också verkets egen långsiktiga strategiska planering och målen i regeringsprogrammet, vilka bl.a. är en ökad produktivitet inom den offentliga förvaltningen, tjänster och produkter av bättre kvalitet samt en effektivare verksamhet i och med ändrade verksamhetssätt och ibruktagandet av ny teknik. Den föreslagna ändringen stöder dessutom de linjer i regeringens rambeslut av den 11 mars 2005 som gäller statens personalpolitik och koncentreringsav personalresurser till verkets kärnverksamhet samt utveckling av den allmänna förvaltningen och stödtjänsterna.

Sjöfartsverkets regionala förankring och beslutfattande på regional nivå stärks genom att beslutandemakten på riksnivå utökas i fråga om regionerna utanför huvudstadsområdet i takt med att deras specialiseringsnivå stiger. Största delen av sjöfartsdistriktens nuvarande beslutanderätt kommer att bestå inom dessa regioner. Den beslutanderätt som den nuvarande chefen för ett sjöfartsdistrikt har övergår i huvudsak till den regionala farledschefen. Den regionala verksamheten stärks också genom att största delen av rekryteringen av arbetstagare riktas till områdena utanför huvudstadsregionen.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Placeringsutredning

Den föreslagna organisationsändringen ansluter sig till totalrevideringen av Sjöfartsverkets organisation och utgör en del av den pågående omstruktureringen i fråga om verkets roll som beställare och producent. I och med omstruktureringen har produktionsverksamheten separerats från myndighets- och beställaruppgifterna. På grund av omstruktureringen och utgående från den utarbetades år 2004 en placeringsutredning för Sjöfartsverket i enlighet med statsrådets förordning om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner (567/2002).

Vid regeringens aftonskola den 5 maj 2004 fick kommunikationsministeriet i uppdrag att göra en placeringsutredning för Sjöfartsverket. Utredningen omfattade hela omstruktureringen av beställar- och producentfunktionerna.

Sjöfartsverket beredde på uppdrag av kommunikationsministeriet placeringsutredningen, som presenterades den 19 november 2004. I utredningen granskades Sjöfartsverkets interna produktion, myndighets- och beställaruppgifterna, stödtjänsterna och organisationsutvecklingen alla var för sig.

Utgående från Sjöfartsverkets utredning lade kommunikationsministeriet fram sitt förslag till placering av Sjöfartsverket. Ministeriet bad den 27 januari 2005 koordineringsgruppen för regionalisering om ett utlåtande om förslaget i enlighet med 7 § i statsrådets förordning om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner.

Koordineringsgruppen för regionalisering behandlade ärendet vid sitt möte den 1 februari 2005 och bordlade ärendet för ytterligare utredning. Koordineringsgruppen nådde inte enighet i frågan vid sitt möte den 28 februari 2005 och rekommenderade att ärendet skulle hänskjutas till riksdagens allmänna sammanträde i enlighet med 7 § 2 mom. i statsrådets förordning om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner.

Ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling (HALKE) behandlade ärendet vid sitt möte den 17 mars 2005 och den 21 april 2005, och bordlade sedan ärendet för ytterligare utredning. Vid sitt möte den 12 maj 2005 beslutade ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling att förorda att Sjöfartsverkets kärnfunktioner kvarstår i huvudstadsregionen, samtidigt som ministerarbetsgruppen konstaterar att de åtgärder som kommunikationsministeriet i sitt betänkande framfört om åtgärder i syfte att stärka Sjöfartsverkets regionala förankring är nödvändiga (HALKE 8/2005).

Efter att ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling fattat sitt beslut behandlade koordineringsgruppen för regionalisering den 30 maj 2005 på nytt ärendet om Sjöfartsverkets placering. Koordineringsgruppen understödde förslaget från ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling så som det lyder i protokollet (HALKE 8/2005).

Efter att kommunikationsministeriet fått utlåtandet från koordineringsgruppen för regionalisering beslöt ministeriet den 8 juni 2005

att Sjöfartsverkets kärnfunktioner skall vara placerade i huvudstadsregionen också i fortsättningen. Ministeriet förutsatte också att Sjöfartsverket stärker sin regionala verksamhet i enlighet med det som framförts.

Beredning av organisationsreformen

Förslaget till revidering av Sjöfartsverkets organisation, enligt vilket verkets indelning i centralförvaltning och regionalförvaltning skall slopas, har beretts i den projektgrupp Sjöfartsverket har tillsatt för utredning av Sjöfartsverkets förvaltning i samarbete med personalen. Förslaget har behandlats i Sjöfartsverkets direktion och i samarbetskommissionen. Den fortsatta beredningen av pro-

positionsförslaget har gjorts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet i samarbete med Sjöfartsverket.

4.2. Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtande om förslaget har begärts av centrala ministerier och myndigheter, landskapsförbund, städer samt intresse- och personalorganisationer. I utlåtandena ansågs propositionen vara motiverad och värd att understöd-
das. Vid den fortsatta beredningen har de preciseringar och anmärkningar som framfördes i utlåtandena tagits i beaktande så väl som möjligt.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om Sjöfartsverket

3 §. Direktion. Enligt 3 § 1 mom. 6 punkten i lagen om Sjöfartsverket har Sjöfartsverkets direktion till uppgift att inrätta och dra in direktörstjänsten för centralförvaltningen och chefstjänsterna för sjöfartsdistrikten. Den nämnda 6 punkten föreslås bli ändrad så, att direktionen skall ha till uppgift att inrätta och dra in chefstjänsterna vid Sjöfartsverkets resultatenheter.

4 §. Generaldirektören. I 4 § i den gällande lagen föreskrivs om central- och regionalförvaltningen vid Sjöfartsverket och tillsättandet av tjänsterna inom den högsta ledningen. Omnämmandena av central- och regionalförvaltningen och sjöfartsdistrikten föreslås bli slopade. Det föreslås att paragrafen skall ändras så, att det i denna föreskrivs om generaldirektören för Sjöfartsverket och utnämningen av denne. Paragrafens rubrik föreslås bli ändrad till Generaldirektören. Enligt förslaget skall den nuvarande bestämmelsen i 2 § i statsrådets förordning om Sjöfartsverket, enligt vilken generaldirektören är chef för Sjöfartsverket, tas in i paragrafen. Generaldirektören utnämns av statsrådet efter att direktionen har hörts. Utnämningsförfarandet

motsvarar förfarandet enligt 4 § i den nuvarande lagen.

Den 4 § i gällande lag innehåller också en bestämmelse om utnämningen av direktören för centralförvaltningen och cheferna för sjöfartsdistrikten. När den föreslagna lagen trätt i kraft gäller utnämningsförfarandet cheferna för resultatenheterna. Det föreslås att bestämmelsen om utnämningen av dessa flyttas till statsrådets förordning om Sjöfartsverket.

5 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter. I 5 § i den gällande lagen ingår en fullmaktbestämmelse enligt vilken statsrådet genom förordning kan utfärda närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen och om andra ärenden som gäller Sjöfartsverket, såsom handläggningen och avgörandet av ärenden vid Sjöfartsverket, verkets uppgifter, organisation, arbetsordning och ärenden som gäller personalen samt bevakningen av ärenden hos andra myndigheter och vid förrättningar.

Det föreslås att paragrafens rubrik ändras till Närmare bestämmelser och föreskrifter. Det föreslås att innehållet i paragrafen preciseras så, att det genom förordning av statsrådet kan utfärdas bestämmelser om ledningen av Sjöfartsverket och skötseln av dess uppgifter, behandlingen och avgörandet av ärenden vid verket och ärenden som gäller perso-

nalen samt bevakningen av ärenden hos andra myndigheter och vid förrättningar.

Det föreslås dessutom att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen enligt vilket det i Sjöfartsverkets arbetsordning skall ingå närmare bestämmelser om verkets organisation och hur den interna administrationen i övrigt skall ordnas.

1.2. Lagen om oljeskyddsfonden

5 §. Oljeskyddsavgiftens storlek. Enligt 5 § i lagen om oljeskyddsfonden skall tullmyndigheterna ifall det är oklart om oljeskyddsavgiften skall tas ut till förhöjt belopp inhämta utlåtande från behörigt sjöfartsdistrikt innan ärendet avgörs. Det föreslås att bestämmelsen ändras så, att utlåtandet skall inhämtas från Sjöfartsverket.

Den föreslagna bestämmelsen ändrar inte nuvarande praxis, eftersom utlåtandet också i fortsättningen ges av det regionala verksamhetsställe som verkar under den för uppgiften i fråga ansvariga resultatenheten.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

I statsrådets förordning om Sjöfartsverket görs de ändringar som är nödvändiga med

anledning av ändringen av lagen om Sjöfartsverket. De paragrafer i förordningen upphävs i vilka föreskrivs om Sjöfartsverkets organisation, centralförvaltning och regionalförvaltning samt om sjöfartsdistriktens uppgifter. Därutöver ändras de paragrafer i förordningen i vilka föreskrivs om Sjöfartsverkets tjänstemannaledning, kompetenskraven för tjänsterna, ställföreträdare, arbetsordningen samt bevakningen av ärenden hos andra myndigheter och vid förrättningar. Statsrådsförordningen avses träda i kraft samtidigt som de föreslagna lagarna.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2006.

I ikraftträdandebestämmelsen i förslaget till lag om ändring av lagen om Sjöfartsverket ingår en bestämmelse om att hänvisningar i statsrådets eller ministeriernas förordningar eller i Sjöfartsverkets föreskrifter till Sjöfartsverkets centralförvaltning eller till sjöfartsdistrikten avser Sjöfartsverket efter det att lagen har trätt i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om Sjöfartsverket**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 november 2003 om Sjöfartsverket (939/2003) 3 § 1 mom. 6 punkten samt 4 och 5 § som följer:

3 §

Direktion

Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion. Direktionen består av en ordförande, en vice ordförande och högst sex andra medlemmar som är förtrodda med Sjöfartsverkets verksamhet och varav en skall företräda Sjöfartsverkets personal. Statsrådet utnämner direktionsmedlemmarna för högst fyra år i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande. Direktionen skall

6) inrätta och dra in chefstjänsterna vid verkets resultatenheter, samt

4 §

Generaldirektören

Generaldirektören är chef för Sjöfartsverket. Statsrådet utnämner generaldirektören efter att ha hört direktionen.

5 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om ledningen av Sjöfartsverket och skötseln av dess uppgifter, handläggningen och avgörandet av ärenden vid verket och ärenden som gäller personalen samt bevakningen av ärenden hos andra myndigheter och vid förrättningar.

I Sjöfartsverkets arbetsordning föreskrivs närmare om verkets organisation och den interna förvaltningen i övrigt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om det i en förordning av statsrådet eller ett ministerium eller i Sjöfartsverkets föreskrifter hänvisas till Sjöfartsverkets centralförvaltning eller till sjöfartsdistrikten avser hänvisningen Sjöfartsverket efter denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2004 om oljeskyddsfonden (1406/2004) 5 § som följer:

5 §

Oljeskyddsavgiftens storlek

Till oljeskyddsfonden tas för avgiftsbelagd olja som importeras till eller som transporteras genom Finland ut en oljeskyddsavgift på 0,50 euro för varje fullt ton. Avgiften tas ut till det dubbla beloppet, om oljan transporteras med ett tankfartyg som inte är försett med dubbelbotten som omfattar hela den del av

fartyget där lasttankarna är belägna. Är det oklart om oljeskyddsavgiften skall tas ut till förhöjt belopp, skall tullmyndigheterna innan ärendet avgörs inhämta utlåtande av Sjöfartsverket. Sjöfartsverket utfärdar också vid behov närmare föreskrifter om när ett tankfartyg skall anses vara försett med dubbelbotten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 21 april 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

1.

Lag**om ändring av lagen om Sjöfartsverket**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 november 2003 om Sjöfartsverket (939/2003) 3 § 1 mom. 6 punkten samt 4 och 5 § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Direktion

Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion. Direktionen består av en ordförande, en vice ordförande och högst sex andra medlemmar som är förtrogna med Sjöfartsverkets verksamhet och varav en skall företräda Sjöfartsverkets personal. Statsrådet utnämner direktionsmedlemmarna för högst fyra år i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande. Direktionen skall

6) inrätta och dra in direktörstjänsten för centralförvaltningen och chefstjänsterna för sjöfartsdistrikten, samt

4 §

Central- och regionalförvaltningen och tillsättandet av tjänsterna inom den högsta ledningen

Sjöfartsverket har en centralförvaltning samt en regionalförvaltning som består av sjöfartsdistrikt.

Generaldirektören utnämns av statsrådet

Föreslagen lydelse

3 §

Direktion

Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion. Direktionen består av en ordförande, en vice ordförande och högst sex andra medlemmar som är förtrogna med Sjöfartsverkets verksamhet och varav en skall företräda Sjöfartsverkets personal. Statsrådet utnämner direktionsmedlemmarna för högst fyra år i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande. Direktionen skall

6) inrätta och dra in chefstjänsterna vid verkets resultatenheter, samt

4 §

Generaldirektören

Generaldirektören är chef för Sjöfartsverket. Statsrådet utnämner generaldirektören efter att ha hört direktionen.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

efter att statsrådet hört direktionen. Direktören för centralförvaltningen och cheferna för sjöfartsdistrikten utnämns av direktionen.

Bestämmelser om sjöfartsdistriktens antal och gränser utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas också om andra ärenden som gäller Sjöfartsverket, såsom handläggningen och avgörandet av ärenden vid Sjöfartsverket, verkets uppgifter, organisation, arbetsordning och ärenden som gäller personalen samt bevakningen av ärenden hos andra myndigheter och vid förrättningar.

5 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om ledningen av Sjöfartsverket och skötseln av dess uppgifter, handläggningen och avgörandet av ärenden vid verket och ärenden som gäller personalen samt bevakningen av ärenden hos andra myndigheter och vid förrättningar.

I Sjöfartsverkets arbetsordning föreskrivs närmare om verkets organisation och den interna förvaltningen i övrigt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om det i en förordning av statsrådet eller ett ministerium eller i Sjöfartsverkets föreskrifter hänvisas till Sjöfartsverkets centralförvaltning eller till sjöfartsdistrikten avser hänvisningen Sjöfartsverket efter denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 5 § i lagen om oljeskyddsfonden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2004 om oljeskyddsfonden (1406/2004) 5 § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Oljeskyddsavgiftens storlek

Till oljeskyddsfonden tas för avgiftsbelagd olja som importeras till eller som transporteras genom Finland ut en oljeskyddsavgift på 0,50 euro för varje fullt ton. Avgiften tas ut till det dubbla beloppet, om oljan transporteras med ett tankfartyg som inte är försett med dubbelbotten som omfattar hela den del av fartyget där lasttankarna är belägna. Är det oklart om oljeskyddsavgiften skall tas ut till förhöjt belopp, skall tullmyndigheterna innan de avgör ärendet inhämta ett utlåtande av behörigt sjöfartsdistrikt. Sjöfartsverket utfärdar vid behov närmare föreskrifter om när ett tankfartyg skall anses vara försett med dubbelbotten.

Föreslagen lydelse

5 §

Oljeskyddsavgiftens storlek

Till oljeskyddsfonden tas för avgiftsbelagd olja som importeras till eller som transporteras genom Finland ut en oljeskyddsavgift på 0,50 euro för varje fullt ton. Avgiften tas ut till det dubbla beloppet, om oljan transporteras med ett tankfartyg som inte är försett med dubbelbotten som omfattar hela den del av fartyget där lasttankarna är belägna. Är det oklart om oljeskyddsavgiften skall tas ut till förhöjt belopp, skall tullmyndigheterna innan ärendet avgörs inhämta utlåtande av *Sjöfartsverket*. Sjöfartsverket utfärdar också vid behov närmare föreskrifter om när ett tankfartyg skall anses vara försett med dubbelbotten.

Denna lag träder i kraft den 20 .
